

Livingstones Kabinet

CVR 32 89 86 61, c/o Anny Neel Dirchsen
Valbygårdsvej 16, 2500 Valby

”Rage” af Livingstones Kabinet har premiere på Bådteatret d. 14.2. 2025, hvor den spiller til d. 8.3. 2025. Instruktør, Nina Kareis Komponist, Pete Livingstone Koreograf, Adelaide Bentzon Scenograf, Julie Forchhammer Performere: Svend E. Kristensen, Pete Livingstone, Charlotte Munksgaard

”Rage” er et stykke musikalsk fysisk teater i fire satser, om raseri – et berusende hyl og et rasende lyn imod mørket. Forestillingens præmis er, at vores verden er styret af raseri - af vrede over verdens uretfærdighed, over systemet, over vores egen magtesløshed, vores mangler og fejl og over at det hele uundgåeligt en dag er forbi.

Baggrund og idé

Den offentlige diskurs er ofte præget af unuanceret vrede og raseri. Folk lader vreden få frit løb på de sociale medier og i politiske diskussioner, på en måde, som for blot få år siden ville have været fuldstændigt uacceptabelt.

I ”Rage” stiller Livingstones Kabinet spørgsmål ved de mekanismer, der påvirker verden. Vi befinder os midt i en verdenskrise, og måske er der mennesker, som en dag vil fortryde, at de ikke var mere vrede og udviste rettidig omhu.

I forestillingen undersøger vi hvilken rolle raseriet spiller gennem et menneskeliv. Er vrede altid en destruktiv kraft? Eller er vreden også en konstruktiv energi. Med humor vil vi bruge den absurditet og patos, der ligger lige under vredens overflade og udstille de rørende og sorgfulde følelser, der ligger gemt i vredesudbruddet.

Forestillingen kulminerer med Dylan Thomas’ ikoniske digt, ”Do not go gentle into that good night”, hvor frasen ”rage, rage against the dying of the light” gentages. Raseriet præsenteres, som den eneste fornuftige respons til klodens endeligt.

Forestillingens univers er en vild og farverig verden, en blanding af performance og kabaret, hvor man præsenteres for forskellige typer raseri. Der opføres fire satser, der repræsenterer fire forskellige typer raseri, der på hver sin måde afspejler forskellige livsstadier. Ligesom i et stykke musik har hver sats sin egen særlige stemning og struktur De fire satser er:

1. Spædbarnet - Rage against the world. Denne sats har rod fæste i barndommens infantile og ulogiske raseri. Spædbarnet skriger, fordi dets behov ikke bliver opfyldt ligesom trafikanternes raseri tager overhånd, når de sidder fast i trafikken. Denne slags raseri er kilde til det såkaldte ”primalskrig” og er mere fysisk end verbalt i sit udtryk. Satsen bliver en sansoplevelse, hvor musik, lyd og de visuelle elementer spiller en stor rolle.

2. Den unge - Rage against the system. Denne sats tager udgangspunkt i ungdommens raseri, hvor man udfordrer de strukturer, der opleves som begrænsende og kontrollerende. Et oprørs raseri over uretfærdighed og magtesløshed. Det er passioneret, poetisk, kreativt og idealistisk i sit udtryk. Performererne kommunikerer velformuleret og provokerende, og raseriet har en polemisk kvalitet og udtrykkes højt og larmende.

3. Den Voksne - Rage against ourselves. Den midaldrendes raseri er vendt indad, og individet betragter sig selv, sit liv, resultater og drømme. Vreden er både personlig og sat ind i et samfundsmæssigt perspektiv. Raseriet er drevet af en desperation og en følelse af at have mislykkedes, samt af en sorg over, at ingen lyttede, da der blev råbt op om verdens uretfærdighed i ungdommens raseri. En melankolsk sats men også morsom, rørende på grænsen til det patetiske og absurde i sit udtryk.

4. Den Gamle - Rage against the dying of the light. Til sidst det ultimative raseri. Den knyttede næve op i dødens ansigt, raseriet overfor den nådesløse slutning. Raseriet udtrykkes på en måde, som er let at forstå. Det kan være et orkestreret primalskrig, en sang, eller en stor, absurd visuel gestus. I hvert fald bliver man overrasket over, hvor opløftende det er, når man ikke ”går fredeligt ind i den gode nat.” Satsen er en opsummering af hele forestillingen, hvor elementer fra de forskellige slags raseri bidrager til et berusende hyl.

En kollektiv fejring af det konstruktive “rage” vi alle har ret til at udtrykke, både når vi er oppe imod en verden i fallit og et liv, som er tidsbegrænset. At “rase imod lysets død” er, i bund og grund en livsbekræftende handling.

Isenesættelse - instruktør Nina Kareis

I forestillingen vil vi undersøge om man kan bruge vrede som en positiv og poetisk kunstnerisk drivkraft? Vi vil arbejde med raseriet og udforske måder at udtrykke det på; spydigt, voldsomt, ironisk, selvudstillende, smertefuldt, alvorligt, poetisk og ikke mindst morsomt.

Vi glæder os til at slippe tøjlerne og skabe en forestilling, som er drevet af et stærkt fysisk udtryk, musikalitet og en rytmisk dramaturgi. Der vil indgå koreograferede scener, som udvikles af de medvirkende i et tæt samarbejde med instruktør, Nina Kareis og koreograf, Adelaide Bentzon.

Tekst, Musik og Lyd - komponist Pete Livingstone

Teksten er en blanding af nyskrevne passager og Dylan Thomas berømte digt. Digtet handler om digteren frustration, da hans far fredeligt accepterer sin egen forestående død, i stedet for at rase imod den. Det er både personligt og universelt i sin menneskelige resonans.

Vi skaber et sammenhængende musikdramatisk værk, hvor billeder, tekst, musik og performance har lige vægt. Musikken er en blanding af live og indspillet, og den består af sange og instrumentale passager. Vi arbejder med uventede måder at kombinere lyddesign, musik og tekst.

Jeg arbejder med dynamikken i samspillet mellem vildskab og stilhed i musikken, og trækker inspiration fra den rå aggression man kan høre hos musikere som noise-pionererne Swans, Jørgen Teller & the Empty Stairs eller den græske avantgarde komponist Xenakis.

Det visuelle – scenograf Julie Forchhammer

Scenografi- Vreden får os til at se verden i fragmenter. Vi ser rødt og det flimrer for øjnene. Vi vil arbejde med et visuelt udtryk inspireret af Jackson Pollock og Francis Bacons billedkunstneriske universer, som har en fragmentarisk, collageagtig kvalitet, der afspejler den måde vreden og raseriets energi kan splintre verden i tusind stykker/atomer. Disse atomer bliver samlet i en højenergisk konstellation; en stramt komponeret kollage af forskellige fragmenter, der til sidst koger over ligesom, når vreden eksploderer.